

C. Rasmussen: Naar jeg i Princippet kan slutte mig til det foreliggende Lovforslag, er det af forskellige Grunde. For det første, fordi saavel Grundlovens § 91 som Købstadkommunallovens § 2 forudsætter en anden Ordning paa dette Omraade end den, der nu er herskende, idet de forudsætte, at Købstadkommunerne i Lighed med, hvad der er Tilfældet i Landkommunerne, skulle have Ret til selv at vælge den Mand, der skal være Formand for Kommunalbestyrelsen. Det er efter min Opfattelse aldeles uværdigt for Købstadkommunerne, at de af Regeringen skulle lade sig paaoktroiere en Formand. I mange Tilfælde faa de en ganske ung Mand fra et eller andet ministerielt Kontor, som ofte ikke har Spor af Forstand paa de Forhold ude i Kommunen, hvormed han skal have at gøre. Ikke desmindre bliver han den ledende, og jeg kan gerne sige den dominerende i de kommunale Anliggender. Dertil kommer, at disse kongevalgte Borgmestre i mange Tilfælde erklære, at de ere aldeles overbebyrdede med Arbejde og ikke have Tid til at passe de kommunale Sager saa godt, som det kunde være ønskeligt. Forholdet er jo det, at de have deres Hovedbestilling — som ogsaa tidligere nævnt af en æret Taler — som Retsbetjente, og ved Siden deraf skulle passe de kommunale Sager. Endelig kommer den Omstændighed til, at de i overordentlig mange Tilfælde ogsaa have private Forretninger. De blive satte ind i private Tillidshverv, som tage en ganske overordentlig stor Del af deres Tid, og som de i Reglen sætte megen Pris paa at have med at gøre. Dette har ganske naturligt til Følge, at deres kommunale Forretninger blive forsømte. Deres Retsbetjentembede kunne de ikke vel forsømme, det ere de saa temmelig nødtte til at passe, og ligeledes maa de saa nogenlunde passe deres private Forretninger. Kan der saa blive nogen Tid til overs, kan man altid se, hvorledes det kan gaa med de kommunale Sager. Man har ogsaa Eksempler paa, at det er gaaet ikke saa lidt galt med dette Forhold. Jeg skal saaledes minde om, at fra den Kommune, hvor jeg selv bor, og hvor jeg for Øjeblikket sidder i Kommunalbestyrelsen, blev der for en Del Aar siden, vistnok 14—15—16 Aar siden, af Byraadet enstemmig indgivet en Klage over vedkommende Borgmester for Dovenskab. Jeg tror ikke, at der blev taget synderligt Hensyn dertil, men man har altsaa dog set, at selv et Højrebyraad har kunnet finde Forholdene saa utaale-

lige, at de have anklaget deres Borgmester for Dovenskab hos hans foresatte, Indrigsministeren. Det er ganske naturligt, at et saadant Forhold ikke er heldigt, og det viser sig ogsaa i Udførelsen af de kommunale Forretninger. Mange Kommuner staa overordentlig langt tilbage. Der er Trang til Reformen paa mangfoldige Omraader, men disse Reformen komme ikke. Grunden dertil er ikke den, at Kommunalbestyrelsens Medlemmer ikke ere tilstrækkelig inde i disse Sager, eller mene, at de ikke bør fremmes, men i Reglen er Grunden den, at den kongevalgte Borgmester siger, at han ikke har Tid til at beskæftige sig med dem, og derfor maa de vente. Det er ganske sikkert aldeles utaalelige Forhold at vedblive at leve under, og man bør derfor snarest muligt søge en Ændring i disse Forhold, en Ændring, der giver Købstadkommunalbestyrelserne Ret til selv at vælge deres Formænd. Jeg er aldeles vis paa, at dette vilde give et ganske overordentligt Opsving i de forskellige kommunale Forhold. Thi det er jo saaledes, at den Mand, som til Stadighed lever i en By, som har sin Forretning der og er stærkt knyttet til Byen, ogsaa er stærkest interesseret i, at Kommunen tager et saa stort Opsving som muligt, at dens Forhold blive de bedst mulige, at dens Indtægtskilder komme til at flyde raskere, og at de Reformen, der ere nødvendige for Kommunens Trivsel, blive fremmede. Han er langt mere interesseret deri end en ung Mand, der kommer fra et ministerielt Kontor og maaske kun skal blive i Kommunen nogle faa Aar. Det er ganske klart, at en Borger, der selv bor i Byen, har større Interesse for alle dens Forhold, og at en saadan ung Mand, hvor dygtig og energisk han end kan være, absolut ikke kan have saa stor Interesse for de kommunale Forhold, som den indfødte Borger har. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale dette Lovforslag til videre Fremme. Om man i nogle Retninger kunde nøjes med at gaa den Vej, som blev anbefalet af det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds (E. Sørensen), skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Princippet i Loven er jeg enig med de ærede Forslagsstillere om, og jeg vilde meget gerne se Sagen fremmet saa snart som muligt. Der er ogsaa Anledning til at gøre dette, og det saa meget mere, som den lange Tid, der er forløben siden vi fik Købstadkommunalloven, tilstrækkelig har modnet de forskellige Kommuners Borgere til at faa indført Selvstyre i Kom-